

بزرگداشت از حماسه سوم حوت ۱۳۵۸

امپریالیسم فرایند گنبدیده سرمایه و دشمن سوگند خورده خلقهای جهان است. این نظام ضد بشری به خاطر ارضای عطشان حرص و آز سیراب ناپذیرش) از آوان ظهور نامیمونش تا کنون (جهان را به سوی تشنج، آشوب، بحران و جنگ های هستی برانداز کشانده است. هرگونه مشاطه گری، اتصاف به عناوین دلپذیر و شعار های فریبنده تا کنون نتوانسته و نمی تواند سیمای کریه و سبانه اش را از انظارمستور نماید و ماهیت رو به زوالش را پایدار و مستدام جلوه دهد. اصلاً به خاطر کسب حداکثر سود است که به استثمار کارگران و زحمتکشان، با توحش عنان گسیخته به مستعمره کشاندن کشور های فقیر و سرکوب مستبدانه خلق های جهان مبادرت می ورزد. خصال شیادانه و سلوکیات اهریمنانه از سرشت واقعی اش انفکاک ناپذیر است. پیامد اتخاذ هر گونه سیاست و اقدام به انواع مانور های امپریالیستی، به زیان زحمتکشان و خلق های جهان بوده است. لذا امپریالیسم را «بودای نیک سیرت» متصف نمودن، «ید بیضاء» جلوه دادن و ارمغان آورنده مدنیت شمردن، خیانت بزرگی است به زحمتکشان جهان و جفای عظیمی است به عالم بشریت.

امپریالیسم طی یک قرن حیات نکبت بار و بحران آفرینش مع الوصف توفیق به جلوگیری از ترقی و تکامل طبیعی کشور های پیشاسرمایه داری، ضربات سنگینی از سوی زحمتکشان و خلق های آزادیخواه و سلحشور جهان نیز متقبل شده است. این امر امپریالیسم را ناگزیر به ترک سنگر های پیشین و برپاداشتن سنگر های نوین واداشته است...

نظام سرمایه (چه در مرحله «رقابت آزاد» و چه در دوران امپریالیسم) جهت گسترش نفوذ سرمایه به اقصی نقاط جهان، به خاطر سلطه استعماری و غارت منابع موجود، سائر ملل جهان را مورد تجاوز قرارداد و زیر قیمومیت و اشغال درآورده است. کشور عزیز ما نیز (طی دو صد سال گذشته) چندین بار مورد تهاجم و اشغال نظامی استعمارگران و امپریالیست ها قرار گرفته است. اما ملت غیور، سلحشور و شیفته آزادی و استقلال افغانستان - به یمن مقاومت جانبازانه و شهامت بی نظیر فرزندان دلیر و قهرمانان گمنام خود - متجاوزان و اشغالگران را به شکست مفتضحانه مواجه نموده و حقا به نام ملت غیور، سلحشور و آزادیخواه شهرت جهانی یافته است (تاریخ جهان باستان و گذشته دور و تاریخ معاصر، صفحات مفتخرانه مشعشع و شکوهمند آزادیخواهی را برای ملت افغان به ارمغان و یادگار گذاشته است).

سوسیال امپریالیسم روس با منطق قلدرمنشانه امپریالیستی و مغرور به برتری اقتصادی، سیاسی، نظامی و فرهنگی خود در قیاس با عقب ماندگی تاریخی، نظام سیاسی فرتوت و رو به زوال، وضعیت اقتصادی معوج و نیم رمق و فقر مزمن؛ با این اطمینان و امید واهی که گویا می تواند افغانستان را - مانند کشور های اروپای شرقی و آسیای مرکزی - زیر سلطه سیاسی و سیطره اقتصادی خود درآورد؛ کشور عزیز ما را مورد دخالت، تجاوز و اشغال نظامی قرار داد.

کودتای منحوس و فاجعه آفرین (۷ ثور ۱۳۵۷) به تاسی از سیاست توسعه طلبانه «گشایش به سوی شرق» و دست یابی به منطقه ستراتیژیک آب های گرم هند - به اشاره امپریالیسم روس - توسط چاکران دست پرورده اش (خلقی ها و پرچمی ها) صورت گرفت. این کودتا هنگامی به وقوع پیوست که - بدون اعراب و هیچ شک و تردید - چاکرمنشی و وابستگی غلیظ باند های «خلق» و «پرچم» قبلاً شهره آفاق گشته بود. با حدوث این رویداد اندوهبار، مردم شیفته آزادی افغانستان مقدرات و استقلال کشور عزیز شان را در حال بلعیدن توسط اژدهای سرخ می دیدند.

لذا، مردم غیور و با شهامت ما در غیاب تشجیع، تهییج، بسیج و سازماندهی طرف و یا طرف هائی - که بعداً عده ای کاسبکارانه و کاذبانه به مثابه مدعیان چنین تحرکاتی جلوه نمائی کردند - به شکل خودانگیخته علیه رژیم کودتا قیام مسلحانه کرده و رؤیای ماه عسل «پیروزی» ننگین کودتاچیان را به کابوس رعب آفرین مبدل نمودند. قیام مردم نورستان، پکتیا و بدخشان نخستین نمود های آن است که در همان سال اول کودتا به سائر ولایات کشور گسترش یافت. این رویداد پرافتخار به وضوح ثابت نمود که هر حرکت خودبه خودی، الزاماً نطفه های از آگاهی را در خود نهفته دارد.

صدای تفنگ های آزادیخواهان دلیر، بازتابش را در شهر های بزرگ به شکل تظاهرات، اعتصابات و مقاومت منفی علیه رژیم مزدور و ارباب غدارش بروز داد و به گفته مجید بزرگ در کشور عزیز ما - خلاف روال متعارف - اعتصاب ها و تظاهرات به جای آن که پیش درآمد و برانگیزنده قیام های مسلحانه باشد، استثناء نتیجه و محصول آن است. با اشغال کشور عزیزما توسط «ارتش سرخ» (در ۶ جدی ۱۳۵۸)، این اعتصاب ها گسترده تر و طوفان خیزتر شد. درست دو ماه بعد از اشغال، در سوم حوت مردم باشهامت کابل - مانند رستاخیز خونین ۲۴ حوت ۱۳۵۷ مردم غیور و جانباز هرات - به ضد اشغالگران و رژیم دست نشانده شان به پا خاستند و پای های سردمداران کرملین و «خلقى»ها و «پرچمى» های وطن فروش را به لرزه درآوردند. طنین شعار های: «مرگ بر روس اشغالگر!»، «مرده باد خلقى ها و پرچمى ها!» و «زنده باد آزادی!»، سگان زرین قلاده روس را سراسیمه نمود و به وحشت انداخت. سگ های هار روسی - با استعمال سلاح های جهنمی - این خیزش به حق مردم ما را وحشیانه و دژخیمانه به خاک و خون کشیدند؛ اما این توحش لگام گسیخته نتوانست بر اراده آهنین خلق عصیان کرده ما خللی وارد نماید و کینه عمیق شان را نسبت به دشمن کاهش دهد، بلکه به عکس، اشغالگران را در میان شعله های سرکش قیام های مسلحانه سراسری محصور نمود و به تبع آن رژیم مزدور را در آستان نابودی محتوم قرار داد. هکذا این حماسه شکوهمند یک بار دیگر به اثبات رساند که ملتی فقیر و ناتوان اما متین، با عزم جزم و اراده استوار می تواند بزرگ ترین قدرت ها را به زانو درآورد.

مردم غیور و سلحشورما با دادن قربانی و نثار خون بی همتای شان در راه کسب استقلال و آزادی - علی رغم دخالت منحرف کننده ارتجاع منطقه و تحرکات بوالعجانه و بازدارنده ارتجاع بومی - ابرقدرت روس را در کوهپایه های شامخ افغانستان به زانو درآورد و به شکست ننگین و خروج مفتضحانه مواجه ساخت.

امپریالیسم امریکا که در جریان جنگ آزادیبخش ضد روسی به مقصد شکست امپریالیسم رقیب و به غرض برقراری سلطه سیاسی و اقتصادی دایمی بر افغانستان و به منظور پیشبرد اهداف ستراتیژیک منطقه ئی خود، با هزینه سرمایه هنگفت، باند های مزدور و وابسته به خود را تقویه نموده بود، بدون آن که از شکست و فروپاشی امپریالیسم روس انتباهی گرفته باشد، در سال ۲۰۰۱ کشور عزیز ما را - با ارائه بهانه های مضمّن کننده - به اشغال غدارانه عربان درآورد و به خاطر استتار مقاصد غارت گرانه خود با سرهم بندی «کنفرانس اول بن»، خائنان و باند های رسوا و منفوری را بر گرده مردم حرمان کشیده ما سوار کرد که منافع ملی و مقدرات کشور را قبلاً به امپریالیسم اشغالگر فروخته بودند. مدت ۱۷ سال زیر سایه سلطه شوم اشغالگران، افغانستان به مجمری از آتش و حمام خون مبدل گردیده است. قتل عام هموطنان حرمان کشیده، گرسنه و بی گناه ما بلاوقفه همین اکنون نیز جریان دارد. اما بدون تردید، بدان گونه که افغان های سلحشور پوز امپریالیسم انگلیس و امپریالیسم روس را به خاک سیاه مالیده و شکست دادند، امپریالیسم امریکا را نیز به سرنوشت بد تر از آن ها مواجه خواهند نمود.

در این چار دهه اخیر، مداخلات مغرضانه و «غیرمشروع» امپریالیسم امریکا در قضایای افغانستان، جنبش آزادیبخش ملی ما را از مسیر درخور ماهیتش به سوی بیراهه از خود بیگانگی و انحراف کشانده است. امپریالیسم یانکی با تقویت نیرو های تاریخ زده همسرشت و وابسته به خود، بر تداوم جنگ و مصائب ناشی از آن افزوده است. سردمداران پیشین و کنونی کاخ سفید و پنتاگون به رغم اقرار به شکست خود در جنگ مستقیم و رویاروی با نیروهای در حال ستیز، و عدم تحقق برنامه های برده ساز شان، با اعلام ستراتیژی جدید خود دیوانه وار در صدد اشتعال هر چه بیشتر جنگ هستند. این امر گراف مصائب و سیاهروزی مردم بی گناه ما را به صورت غیرقابل تصویری متصاعد خواهد نمود. اعلام تداوم حضور امریکا در افغانستان و انتخاب گزینه جنگ دوامدار، باعث نگرانی رقبای بالقوه امریکا (روسیه و چین) گردیده و آن ها را به دست یازی به فعالیت ها و تحرکات جدی وادار نموده است. اکنون تعویض مواضع و تغییر سیاست های دو کشور بزرگ منطقه و کشور های همسایه در قبال قضایای افغانستان به وضوح مشاهده می شود. این تحولات، جهان را در آستانه جنگ سرد دیگری قرار داده است. دخالت رقابت جوینانه قدرت های بزرگ و اتخاذ سیاست

های مغرضانه دول مرتجع منطقه و کشور های هم مرز، باز هم بر بغرنجی اوضاع افغانستان خواهد افزود. تمسک به مانور های اغواگر، اهداف آزادیبخش و عادلانه جنگ کنونی را بیش از پیش در هاله ابهامات فرو خواهد برد. با توجه به این وضعیت بر ذمه نیرو های ملی و انقلابی است تا با روشنگری همه جانبه؛ دسائس، توطئه ها و مانور های اغواگرانه دشمنان رنگارنگ افغانستان را برملا و افشاء نمایند.

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما) از بدو پیریزی خود تا کنون با پشتوانه دانش مترقی، در جنگ آزادیبخش ملی ضد روسی و ضد امریکائی توجه جدی را بر «مقاومت از مرکز به محیط» متمرکز نموده است. و همه تقلا های شیدانه طرف هائی را که در صدد کتمان وجهه آزادیبخش مقاومت بوده اند، با روشنگری دایمان افشاء نموده است. اکنون که مردم حرمان کشیده و جان به لب رسیده ما، به ماهیت واقعی سیاست های ارتجاعی و مزدورمنشانه احزاب و گروه های وابسته و مشخصاً نمایندگان سیاسی فئودالیسم و سرمایه داردلال (چه روسی و چه امریکائی) آگاهی یافته اند و نادرستی سیاست های آن ها در بوتنه آزمایش فراگرد جنگ آزادیبخش ملی (ضد روسی و ضد امریکائی) به اثبات رسیده است و در جست و جوی راه نجات از مخصصه تحمیل شده پایان ناپذیر اند، «ساما» رسالت تاریخی خود می داند تا راه رهائی جنبش آزادیبخش ملی را از مهار بنیاد گرایان مذهبی مدلل و نشاندهی کرده و سوق جنبش را به مسیر درخور ماهیتش وجیبه تخطی ناپذیر می داند.

نابود و سرنگون باد تمام اشغالگران!

مستدام باد افتخار حماسه سوم حوت!

یا مرگ یا آزادی!

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما)

سوم حوت ۱۳۹۶ش